

Se, det er et forslag, vi i Fremskridtspartiet har stillet til Udvalget for Forretningsordenen. Vi kunne såmænd lige så godt have skrevet det som et beslutningsforslag, men vi fandt, at det var nemmere og lige så hurtigt at stille forslaget direkte til Folketingets formand, og det kunne forslagsstillerne til B 40 og B 49 såmænd også have gjort.

Men nu ligger forslagene her som egentlige beslutningsforslag, og i den forbindelse må jeg sige, at beslutningsforslag nr. B 40, som er fremsat af Enhedslisten, kan Fremskridtspartiet ikke støtte. Vi mener ikke, at man skal have en hovedregel, der hedder, at der er åbne udvalgs-møder i Folketingets Europaudvalg. Vi synes derimod, at man skal vende den om og sige, at det, der tåler offentlighedens lys, det, som kan diskuteres åbent, uden at det giver problemer af nogen art i forhold til de forpligtelser, vi eventuelt har i international sammenhæng, kan komme på dagsordenen her i salen.

Når vi til gengæld ser på beslutningsforslag nr. B 49, som er fremsat af Dansk Folkeparti, er vi i Fremskridtspartiet helt anderledes positive over for forslaget. Vi synes, at det er et godt forslag. Det er et godt forslag som udgangspunkt for de videre drøftelser. Vi er ikke nødvendigvis enige i alle punkterne i forslaget, men vi er meget enige i, at man med det her forslag lægger op til, at vi på en eller anden måde får en større åbenhed i behandlingen af EU-forslag, EU-sager her i Folketinget

Vi har i Fremskridtspartiet som sagt sendt vores forslag til, hvordan det skal foregå, og så må drøftelserne jo fortsætte i Udvalget for Forretningsordenen.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil gerne takke for hr. Tom Behnkes positive signal omkring B 49 og stille et konkret spørgsmål til forståelse af det forslag, som hr. Tom Behnke bringer frem om en EU-dag i Folketinget hver måned.

Hr. Tom Behnke siger, at det også kan være oftere, hvis stofmængden kræver det. Er det, som hr. Tom Behnkes og Fremskridtspartiets forslag i virkeligheden går ud på, og som også er indeholdt i B 49 fra Dansk Folkeparti, at vi skal have en egentlig førstebehandling af EU-forslag? Så kan man diskutere, hvordan metoden skal være: om det skal være på nogle faste, forudskikkede dage eller løbende i den almin-

delige proces, hvor vi behandler forslag her i Folketinget.

Når vi har den idé om en førstebehandling i Folketinget af alle EU-forslag, alle direktivforslag eksempelvis, er det for at få det ind i den almindelige rytme, hvor vi behandler tingene på vores gruppemøder, hvor vi diskuterer med vores kollegaer, og hvor vi i forvejen også har sat det på dagsordenen, så det passer ind i ministrenes kalender. Vi har jo typisk f.eks. skatteministerens område på om onsdagen eller om fredagen, hvor der kun behandles skatteforslag. En anden dag er det kun socialministeren og socialordførerne, der er til stede, osv. osv.

Er det et forslag, som er i tråd med det forslag, Fremskridtspartiet stiller, for jeg synes, det lyder af det samme?

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jeg tror, at mængden af relevant EU-stof, som kan diskuteres i Folketingssalen på nuværende tidspunkt vil berettige til, at man havde en fast månedlig dag, hvor man diskuterede EU-anliggender. Men det er klart, at i det omfang det bliver udvidet og der bliver mere at tage sig af, vil det være relevant, at man gør det oftere.

Det, der er vigtigt, uanset hvilken frekvens man vælger for, hvor ofte man skal have debatten, er, at det sker en på fast dag, sådan at alle ministre ved, at det er den dag, man diskuterer EU-anliggender. Den er den dag, hvor ministeren skal stå til rådighed. På fuldstændig samme måde, som vi præcis ved, at Folketinget åbner den første tirsdag i oktober. Vi ved, hvornår der er finanslovdebat, afslutningsdebat, åbningsdebat osv. Det er på faste dage, sådan at man kan forholde sig til det.

Til spørgsmålet, om der skal være egentlige førstebehandlinger af alle forslagene, må jeg nok sige: Nej, det synes vi ikke. Det er for meget af det gode. Hvis man skulle tage alle sager og have førstebehandlinger af dem alle, så tror vi, at nogle af forslagene ville være hurtige at ekspedere.

Det, at vi får den generelle overordnede debat om nogle blokke inden for EU-spørgsmål, og at man tager nogle emner op til diskussion her i salen, er vigtigere for os end de konkrete forslag, som ministre har behov for at få mandat til. Mandatgivningen skal fortsat foregå i Europaudvalget.